

fra Alverdens Lande, der i September stævner til Stockholm. Paa Vejen er det Meningen at gøre et to Dages Ophold i København, for hvilket der er lagt følgende Program:

Søndag d. 3. Sept., Kl. 10—12½ Besøg paa Musæer og Samlinger under Ledelse af danske Damer.

Kl. 1 giver Danske Kvinders Nationalraad en Frokost for de udenlandske Gæster. Kl. 3½ Besøg paa Raadhuset under Ledelse af kvindelige Borgerrepræsentanter. Kl. 8 Aften offentligt Møde. Lady Aberdeen vil tale om I. C. W.s Arbejde, og der vil blive aflagt Beretninger fra de forskellige staaende Udvalg.

Mandag d. 4. Sept., Kl. 10—1 Besøg i forskellige sociale Institutioner under kyndig Vejledning. Kl. 4—6 selskabelig Sammenkomst.

Der vil her blive en udmærket Lejlighed ogsaa for mange af dette Blads Læsere til at lære I. C. W. og dets Ledere at kende.

Forkøbsret til Billetter à 50 Øre til det offentlige Møde er forbeholdt Medlemmer af Nationalraadet indtil den 15. Juni. Billetter og Program faas hos »Hage & Clausen«, Gl. Mønt.

Vi minder om, at Dansk Kvindesamfunds Medlemmer gennem Danske Kvinders Nationalraad ogsaa er Medlemmer af I. C. W.

Fra Udlandet.

Kvindestemmeretten i England.

Som meddelt i Nr. 8 var et Forslag til Kvindestemmeret til 2den Behandling i Underhuset d. 5. Maj; det vedtoges med 167 Stemmers Majoritet (255 mod 88). —

»Votes for women« bemærker i den Anledning, at der er god Grund til at antage, at Aaret 1911 vil se Kvindestemmeretten som en fuldblyndet Kendsgærning.

Det har vakt berettiget Opsigt, at en Deputation med Dublins Lord Mayor i Spidsen fra civile Myndigheder i Dublin i Underhuset har indbragt et Andragende til Støtte for Forslaget. — Fra flere andre Byer er lignende Andragender for længe siden indsendt. —

Et Masse-Demonstrations-Tog forberedes til den 17. Juni.

Tanker til Eftertanke.

III.

Dansk Kunstflidsforening.

Det er et stort og vanskeligt Spørgsmaal, som berøres i Artiklen i Nr. 8, vanskeligt af to Hovedgrunde. For det første har Danmark ikke en gennem Tiderne vedligeholdt og stadig levende Folkeindustri, (Volkskunst, som det kaldes paa Tysk). Alt skal med Anstrengelse kaldes til Live paa Ny, efter at Maskindriften havde tilintetgjort det. For det andet er Danmark ikke, som f. Eks. vort Søsterland Norge, noget egentligt Turistland, saa Afsætningen er ringe. Færdige Haandarbejder sælges vanskeligt, Kunstværning saa godt som ikke. Sendes Arbejderne til Udlandet, er de heller ikke lette at sælge, da de Priser, Udøverne selv ansætter, er saa høje, at der umuligt i Verdensbyerne kan konkurreres med de russiske, dalmatiske, ungarske o. l. Ting, hvis Priser er forbløffende billige. Kun i Amerika er der maaske en Fremtid, naar den nuværende Indførselstold af 60 pCt. bliver nedsat.

Der findes flere Institutioner, som virker til Fremme for kvindelig Kunstflid, f. Eks. Dansk Kunstflidsforening, St. Kongensgade 55, København, som under Dronningens Beskyttelse dels arbejder for sine Medlemmer (ca. 600, 3 Kr. aarlig) ved at deltage i udenlandske Udstillinger med Salg, dels ved at give billig og gratis Undervisning, særlig til unge udenbys Haandgerningslærerinder og Broderi-forretningsdamer. Foreningen har saaledes et 4 Mdr.s Sommer-Frikursus for 8 à 10 Elever fra vore Bilande og et lignende 4 Mdr.s Vinter-Frikursus for Elever fra vore Provinser, ved hvilket Fru Jutta Bojsen-Møller elskværdigst bistaar Styrelsen med at besætte Pladserne. Da det er Foreningens Formaal efterhaanden at blive det Centralpunkt i København, hvor de haandarbejdende Damer fra Provinserne søger hen for at faa dels Belæring, dels solidt og billigt Materiale og gode Mønstre efter nationale Tegninger, og hvorfra sendes Arbejdsplaner, Prøver og Oplysninger overalt efter Opfordring. Foreningen afholder i September paa Charlottenborg en Aarsfest og Udstilling af Medlems- og Elevarbejder, hvor Dronningen egenhændig uddeler Hædersdiplomer og Præmier.

Imidlertid er Æmnet saa stort, at det kræver større Midler end Kunstflidsforeningen raader over, at frembringe et virkeligt Opsving